

נסיתי לפרוץ את המצוד על אילת

יומנו
של

שאלתיאל בן־יאיר

25.12.53

אחרי ויכוחים רבים, אנו מפליגים סוף סוף. הים שקט, מזג־אוויר נוח. מה יהיה? כאשר נפ"ד ממני יוסף, אמר לי שהוא מקנא בי. האם צדק? ועבור או לא?

26.12.53

הספינה זוחלת. מהירותה 4 קשר לשעה. מתי נגיע? הקברניט אומר 7 ימים, אם הכל יהיה בסדר, כלומר בלי רוחות נגדיות ובלו זרמים. אינו עושה רושם של חברה'מן. הרמנו היום מפרש קדמי ובצהריים גם את המפרש האמצעי. לא נראה שמהירות הספינה גדלה.

27.12.53

שקט, חם, ים חלק, דומני שפגשנו את הפרנקה מרי, אבל היא היתה במרחק רב מאתנו. לא בטוח.

28.12.53

ים זועף, הספינה מתנדנדת כמו חבית מצד אל צד. מצב לא נוח, מים נכנסים מכל הצדדים.

29.12.53

אותו מצב כמו אמש. שוכב וחושב: איך אני? מה אעשה כאשר אחיה שם? האם כדאי לבקש ממרדור לחזור בפרנקה־מרי? האנייה הזאת איומה. אין מקום לגילוח, לא אוכל להתגלח עד סוף הנסיעה. לפנות ערב הים שקט.

30.12.53

באופן יחסי ים שקט. עברנו היום הרבה אניות שהפליגו לשני הכיוונים. איך שהוא שר החתי עם הקברניט והמכונן.

31.12.53

ים שקט. אין רוח. מקווים להגיע מחר ל־מיצרה. הקברניט מספר שיש באפשרותו להשיג באיטליה תמורת 2.550 לירות סטרלינג, אני משא בעלת קיבול של 250 טון ומהירות של 11 קשר. הוא אמר לי שהספינה הזאת אינה מהירה, ושאינן הוא חושב לנסוע שוב לאילת. שאל אותי: איך נעבור? אמרתי לו: נעבור. אמר לי: אם תרדוף אחרי הסירה, תשיג אותי. אמרתי לו: ניקח שאנסה.

1.1.54

היום צריכים להגיע למיצר. התבאתי את ה־מכתב של לשניק, ואת הכסף. נשארה אצלי רק התעודה החבשית. הסתכלתי על עצמי בראי. אני נראה איום: מלוכלך ולא מגולח. יש לציין שאני קצת מרוגש. אני משוכנע שהמצרים יירו בנו. זה לגמרי לא נעים כאשר ייריפ בך ואינך יכול להשיב אש.

השעה 17.00. האי *** נראה מרחוק. נגיע בעוד שעותיים וחצי. יהיה חושך.

השעה 23.00 ברור שלא עברנו. בשעה 19.00 הגענו למקום. מיד ירו עלינו, ובאותו זמן אותנו מהחוף אמרתי לקברניט שלא ישים לב וימשיך. הוא היה מפוחד מאוד, אבל המשיך. ירו עלינו שוב והמשיכו לאותה. הים סער במקצת וה־נסיעה הייתה איטית. פתאום האירו עלינו בורקור ענק שניגור אותנו לגמרי. או כבר אי אפשר

היה לשלוט בקברניט. המכונאי התחיל לצעוק שהוא בעל משפחה ורוצה לחיות. הקברניט נכ"נע לאותות הזרקור, נע במשך שעה וחצי לכל הכיוונים, לבסוף פנה דרומה, והתרחק מהתר החים. הקברניט נשמע לי, ניסה להסתלק. ה־תותחים ירו שוב, אבל הפעם היינו מחוץ ל־מיצר, בכיוון ההפוך מאילת. גם השחורים באו בטענה שאינם רוצים למות. היה עלינו לעבור מרחק של ארבעה ק"מ תחת אש, אבל איני חושב שהתותחים היו פוגעים בנו. בכל אופן הצלחתי לשכנע את הקברניט להשאר בקרבת המקום. יש לציין שהוא ניסה לעבור שלוש פעמים בזמן היריות. לנסות שוב הלילה, אין הוא רוצה בשום אופן. הוא מראה לי על ה־זרקור, המאיר כל הזמן את המיצר. עצבי רופפים. הוא רוצה לעבור מחר במשך היום, חושב שהדגל האיטלקי יגן עלינו. לדעתי זה אבוד. היינו צריכים להמשיך, כאשר נמצאנו ב־מקום. הוא הסביר לי התחייבותו כלפי בעל הספינה. אמרתי לו ששלמנו את שכרו, אבל הוא טוען שעבור חיים אין משלמים בכסף.

2.1.54

התרחקנו יותר מדי במשך הלילה. הגענו שוב לאי ארת־הצהריים. אין טעם לנסות.

3.1.54

נוסעים שוב בכיוון האי. השעה 09.00. בעוד שעה נהיה שם. כולם רועדים ומביטים אלי. אני אומר שמוכרחים לעבור. הקברניט מסכים, הוא אומר שאם יירו, יעצור את הספינה. אני מסכים אתו. מתקדמים לאט. זרם נגדי חזק. יש לציין שגם אני מעוצבן. אין לי כל חשק ליפול בידי המצרים. בשעה 11.30 הופיעו אר־בעה אווירונים מצריים. הם די מרוחקים ולא מתקרבים אלינו. בהלה עצומה בין המלחים. הם עולים לגשר הפיקוד, רוצים להסגיר את האנייה. הקברניט מסכים. אני מסביר לו שבשקט שיחכו כי האווירונים באו סתם. הקברניט משור כנע שהם באו להטביע אותנו, מפני שברחנו לפני יומיים, ולא נעצרנו כאשר פקדו עלינו. לבסוף הוא מסכים אתי להפנות את האנייה לאחור, לברר את המצב. אני מבטיח לו לציית לאווירונים במקרה שפול בידיהם הוא מרגיע את השחורים בעזרת המכונאי, והספינה פונה לאחור. אני נשאר על הסיפון. הם לא יכלו שלא לראותנו. אין בשטח ספינה או אנייה אחרת מלבדנו. הם לא חזרו עד שתיים. בינתיים החליט הקברניט שדי לו כאן. נכנעתי. אנו נוסעים על מנוע אחד, כיוון שבניתיים אולה לנו יותר מהמצית הדלק. אין לי מושג מתי נגיע חזרה; אבל לפחות הצלנו את הסחורה.

נדמה לי שהחבראי מתביישים קצת. הם ניסו לנתח אותי הערב, הלילו אותנו. הבעייה המע־סיקה אותי עכשו היא: מתי נגיע למסאה? המהירות שלנו כמעט שאינה עולה על שני קשר לשעה. אם הצלנו את הסחורה, כדאי לה־ביאה למסאה בשלום.

4.1.54

ים שקט. רוח קלה. הספינה מקושטת בכל מיני סמרטוטים. כדאי לנצל את הרוח. ראינו מרחוק את איי האחים. נהיה שם בשעות ה־צהריים. המהירות גדולה אף על פי שעובד רק מנוע אחד. בנסיעה ממסאה עברנו 24 שעות מהאיים האלו עד למיצר ראס־נוסראנו; ומהמיצר לכאן נסענו רק 22 שעות. הבוקר נגרעו הקברניט והמכונאי, קבלו אותי יפה מאוד. אני מבין אותם, הם לא היו אף פעם תחת אש, אצלם כל פנו קולע. חוץ מזה בבלב אותם הזרקור. הם אינם יכולים לשכוח אותנו! פה החלו לעבור אניות, ראינו כבר המש אניות הבוקר. נקחה שריח זו תימשך. לפי דעתי, כיוון שאנו חוסכים בדלק, נוכל אולי להפעיל את המנוע השני, בעוד יומיים.

הם לגמרי לא התביישו, כאשר צחקתי מהם. ענן לי: "כן, היית בצבא, נלחמת, אתה רגיל בכך". הם רצו לדעת את הסיבות הפוליטיות למצב; אולם השתמטתי מלענות. אגב, הקבר־ניט שכח כנראה את הצעתו להביא אנייה מ־איטליה. הלכלוך כאן איום. אני משתגע להתרחץ ולהתגלח. הזקן הוקץ אותי גורא. אני מסריח כולי, הבגדים דבקים אלי. חוץ מזה, אני רעב למו כלב. הם אוכלים רק פעמיים

* קבוצת איים קטנים, בלתי־מיושבים, ב־חלקו הצפוני של ים־סוף.

ביום, וגם או רק מעם מקרוניום. אפשר בייסקוויטים, וכל שן קפה שחור.

עברנו את האיים 94 מיל במשך 40 יומר מאשר בדרך מיל. יש לנו בערך שם ב־12.1 אחר־יוד שר מצב־רוח טוב ממוח בנס, הדליקו אניות ממשיות לע צפון. בודאי מחכיב תבים. נראה מתי נג הקודמת עברנו דרך אני מקוה שמזג הא שהרוח תתחזק. הבר אחרי־הצהריים נסיתי שהמכונאי תיקן אור הערבים תפסו את אם החברה בילו את שתוכנן. זה חגי־המגלל סיבות שאינן אנו זוחלים. אניו חצי־שעה. הרוח ר טוב ביותר. נשארו קופסאות סיגריות. רוצה להיות אסיר מ. קשה לדבר עם מה לדבר. אין מה אתי איזה ספר; א באסמה. השעה 13.00 ערבי.

הרוח שינתה את החליפו מכוונה בספי משונה בשעת ארוחת מין לו; אבל, לפי 23.00, פגשו באניה מאירה מזמן זמן בערך כ־40 מיל מהמ אמר שהוא רוצה לע המכונאי התערב, אמ רוצים לשוב ולראות להסגיר את האנייה, לפי דבריו, היה פג דרושה לנו ספינה מ זאת רקובה, לפי דם להביא אניה מאיטלי במקומה, לא הייתי ע לא היתה ברירה אלא חולל מרד בספינה. הוא אינו מבין כמה הוא שהסחורה נצלה.

מזג האוויר נוח. נראים ממערב. שעה קדמות אטית. לפי ח את איי דידאלוס. נגיו 10 ל־12. אין זה מ אגים בחודאי. אני מש מה לעשות, רק לתכ פלילוסוף.

שעה 10.30. הקבר נמצאים מזרחה; אבי שלפי המפה הם מת פני הים. הוא טוען סודאן, לקחת דלק יספיק. אני פוחד ש באין ברירה נכנס לע אולי תופיע רוח. אנו במהירות. איך עושי שני טון דלק, ולפי קונסטנטינו לתת יור לנסות לעבור; ואם פירוש כל הדברים ה

שעה 13.45. ראינו בקו ישר אתנו. המר לוס הוא 86 מיל. זא שעה 12.45 עד היום, מיל פחות מיום אתם קלה. נקחה שהיא ת

* דידאלוס, טאבאר נשאים בגובה מועט במרחק 140 קילומטר של ים־סוף.